

Schoolsteeg 7 zo snel mogelijk te slopen! De eigenaar wil dit voorkomen en vraagt het bestuur van onze vereniging of er mogelijkheden zijn om afbreken te voorkomen. Hij vindt het de moeite waard om samen met Oud-Hoorn na te gaan, of er nog iets te doen is om de zaak overeind te houden. (Kom daar nu eens om!)

Het bestuur stelt een "snelrestauratieplan" op ten bedrage van f 590,--. Dit plan omvat: slopen en stutten van ondergeval en uiteraard weer optrekken. (f 95,--). Alle muren voegen (f 55,--). Nieuwe deuren, luiken, glaswerk en reparatie kozijnen (f 110,--) en zelfs nog een architect erbij voor zeven tientjes.

Subsidie-aanvragen worden goedgekeurd en het werk wordt zo snel mogelijk uitgevoerd. Bij de uitbetalingen ontstaan echter grote moeilijkheden. De Dienst voor de Rijksmonumenten schrijft zelfs, dat de "gebreken alleen maar zijn bemanteld en niet voorzien..."

Nu, dat bezorgt het bestuur wel enige rode oortjes. Men laat het er niet bij zitten en met name ons oud-bestuurslid Krijgsman doet zijn naam alle eer aan. Het moet toch ieder duidelijk zijn, dat zelfs in 1938 voor f 590,-- (meerwerk nog inbegrepen) niet alles kan.

De zaak loopt gelukkig glad en met wat latwerk en veel gespijker van eigenaar en vereniging sukkelt het pand zo goed en zo kwaad als dat gaat de oorlogstijd door.

In 1948 is er een aanvraag ingediend bij de Bouwplancommissie om het perceel te verbouwen tot woonhuis. Dat wordt afgekeurd. Later wil men er een woon/winkelhuis van maken. Daartoe zou met name de zijgevel aan de Trommelstraat nogal gewijzigd moeten worden. De eigenaar, de heer Vlekke, kan dit echter niet financieren. Er wordt herstelwerk uitgevoerd aan het dak en dan wordt het pand op 11 september 1950 te koop aangeboden aan Oud-Hoorn voor f 500,--.

Met alleen de stem van de penningmeester tegen, besluit het bestuur tot aankoop. De vereniging wil de zaak goed laten restaureren. De gemeente dringt echter aan om de splitsing woon/winkelhuis toch door te zetten. Er wordt veel over en weer gepraat, overigens nu in goede sfeer. De verkoop wordt nog enige tijd uitgesteld. Op 24 januari 1952 wordt weer het besluit tot aankoop genomen, mits het pand leeg is opgeleverd.

Als huurder na de restauratie biedt zich aan de heer Van Petten. Dat zal per week f 2,10 gaan kosten en het bedrag moet bij de bank worden bezorgd.

Er vindt nu een flinke restauratie plaats. Dak en vooral de gevels worden goed onder handen genomen en ook het interieur wordt van het nodige voorzien: een schouw en een spiltrap, zomede, de oude plavuizenvloer, die onder zand was verdwenen. Het werk wordt naar genoegen uitgevoerd. Er is echter één punt wat groot verschil van inzicht met zich meebrengt en dat is het aanzien van de voorgevel. Over het bovendeel is men het al snel eens, mede gezien de aanwijzingen omtrent de oude constructie daar.

Beneden komen er veel meer moeilijkheden om de hoek kijken. Er wordt gewerkt met boven- en benedenluiken. De raamverdeling geschiedt aanvankelijk in vrij grote vlakken, waarbij de onder- en bovendeur gevat wordt in een geheel dat men wel de "melkmeisjes-constructie" noemt. De deur naast de tegenwoordige, verdwijnt in elk geval. Tenslotte komt er dan een algemeen accoord tot stand en ontstaat de constructie van de onderpui, zoals u die nu ziet. Of ze origineel is, is dus maar zeer de vraag. In elk geval het pand blijft behouden en met name het interieur wordt gespaard voor verregaande ontbinding. Uiteraard moest er nogal wat geld op tafel komen voor een en ander, doch dit werd via subsidies en medewerking van de leden voor elkaar gebracht. Zeker mag genoemd worden ons oud-bestuurslid, de heer P. Nooteboom, die via de "lening Nooteboom" zorgde voor de gelden, die de aankoop mogelijk maakten en bovendien nog het pand Bierkade 10, dat grote uitgaven vergde, wist te financieren.

Alle hulde voor dit werk! Na het vertrek van de heer Van Petten werd Schoolsteeg 7 verhuurd aan de heer Mels.

Aan het buitenwerk werden de noodzakelijke herstellingen verricht en van binnen werd alles goed onder handen genomen: goede toilet-electriciteitsvoorzieningen, benevens gas- en wateraansluitingen. Het geheel werd goed schoon gemaakt opgeleverd. Ons bestuurslid, de heer Y. Hangelbroek, leidde deze "operatie" ook met grote kundigheid.

Schoolsteeg 7 is gewoon een pand om trots op te zijn. Eveneens trots mogen we zijn dat Oud-Hoorn sloping van dit pand heeft kunnen voorkomen!

In een volgend artikel hoop ik u het een en ander te kunnen vertellen over ons vierde pand, Breed 12. Ook dat is weer een historie apart.

A. de Graaf,
archivaris.

